

Tarihe Tanıklık

2015 senesinde ilk Gazi Koşusu'nu kazanan Ahmet Çelik, o günden beri farklı atlara bindi ama sonuç hiç değişmedi. Benzersiz rekorun son perdesini, sahibinden dinliyoruz.

ARAS YETİŞ

Tarih 26 Haziran 2021... Pandeminin ağır seyrettiği dönem bir nebze geride kalmış fakat Veliefendi Hipodromu kapılarını tam teşekküllü bir seyirci akınına açmamıştı. Yine de etraf, bir sene önce bir hayalet şehri andıran haline nazaran çok daha renkliydi. Şeref tribünündeki şık konuklar ve belli miktarda basın mensubu tarafından takip edilecek koşu öncesi akıllardan tek soru geçiyordu: "Ahmet Çelik bu yıl da kazanacak mı?" Yarış saati geldiğinde son çizgiye olabildiğince yakın yerimi aldım. Yaklaşık iki buçuk dakika sonra simsiyah bir at önümden olanca hızıyla geçti. Sanem Kahraman'ın Burgas isimli safkanının sırtında tanıdık bir yüz vardı...

Geçtiğimiz sene Ankara Koşusu öncesi konuştuğumuzda Call to Victory'nin çok gerçekçi bir 'Triple Crown' (Üçlü Taç) şansı mevcuttu ama bir şeyler ters gitti. Öncelikle o koşuda neler yaşandığını öğrenebilir miyiz?

Triple Crown'ı kaç sefer kaçırdım ben... İlk olarak 2016'ya, Graystorm'a gidelim: Erkek Tay Deneme ve Gazi Koşusu kazandım. Normalde Ankara'yı da kazandığın zaman bu ödülü alıyorsun. Biz onu son anda yarım boyla kaybettik. İkincisi, 2017'de Piano Sonata'ya denk geldi. Gazi ve Ankara'yı yaptık ama en başta Erkek Tay Deneme'de ikinci olduğu için zaten şansı yoktu. 2018'de Hep Beraber, Erkek Tay Deneme ve Gazi'yi kazandı fakat Ankara Koşusu'nda sakat olduğu için koşamadı. Sonra geçen yıla, Call To Victory'ye geldik...

"Tamam, bu iş olacak" diyoruz çünkü safkan, her iki ayakta da jenerasyonuna epey üstünlük kurdu.

Ama Ankara Koşusu günü bir şanssızlığı olmuş ne yazık ki. Koşabilir mi koşamaz mı derken veterinerler at sahibine koşabilir raporunu vermiş. Ben üstüne bindim, hayvan start verildikten sonra sahada kalacak gibiydi. Eğer devam etsem ayağı kırılacaktı ki biliyorsunuz kırık durumunda çoğu zaman kaynama olmuyor ve uyutuluyorlar. 300-400 metre sonra durdurdum Call To Victory'yi. Maalesef onunla da olmadı...

Henüz Triple Crown hedefi gerçekleşme de arka arkaya altı Gazi zaferiniz vardı ve 2021'de yolunuz bir kez daha şampiyonluk adaylarından birisiyle, Burgas'la kesişti...

Biz onunla sezona Adana'da başladık. İlk başta 1900 metre koştuk, ondan sonra Tendürek Koşusu'nu kazandık ve Sadık Eliyeşil Koşusu'nda galip geldik. O da uzun mesafeydi. Yani üç uzun mesafede üç galibiyetle Gazi'ye hazırlık aşamasının yüzde seksenini yapmıştık. Hazırlık safhasında birkaç spesifik yarış seçip koştuğunda Gazi'de daha başarılı oluyorsun. Bunun ötesi bence at için dezavantaj.

Yorgunluk anlamında mı?

Şüphesiz. Benim inandığım bir şey var: Bir at en az üç-dört yarış koştuktan sonra Gazi'de gerçek gücünü kullanır. Daha moralli, daha keyifli, daha kuvvetli gelir Gazi'ye. Şimdi düşününce Burgas'ın Gazi'ye yol haritası biraz ters oldu. Sahipleri Triple Crown iddiası için "Erkek Tay Deneme koşalım" dediler. Üç tane uzun koşmuşuz; tekrar 1600 metreye düşmeyi mantıklı bulmadım. Düşünsene atletin

maraton koşup sonra kısaya çıktığını... Tüm kas sistemi değişir. "Tay Deneme koşarsa, bu atın Gazi'de şansı kalmaz. Ben bu atla katılmam, başka at seçerim" dedim. Fikrimi söyledim, onlar da buna saygı duydu ve Burgas'a binmedim. Başka bir jockey arkadaşımızla dördüncü oldular.

Call To Victory'nin üstüne bindim, hayvan start verildikten sonra sahada kalacak gibiydi...

Burgas'la Gazi hayalim sekteye uğramıştı. Gazi ve Erkek Tay Deneme'den sonra Mehmet Akif Ersoy Koşusu var. Artık son sınav -ki orada da koşmaya niyetlendiler- o da uzun mesafe. Yine kısıdan uzuna çıkacak. Binip binmeyeceğimi sordular. "Eğer burada bineceksen bize iki kâğıt (deklarasyon) verip Gazi'de de bineceksin" gibi bir şartları oldu. Başka jockeylere de sormuşlar bunu ama nihayetinde ben Gazi'de bineceğim garantisini vermeden tekrar Burgas'la

buluştum. Nasıl performans göstereceğini hiç bilmiyordum. Ama işte bazı atların kısmetinde vardır, yazılmıştır bir kere. O kadar güzel bir yarış oldu ki... Yarışta Burgas'ı zorlayabilecek bir safkan vardı, onun da stratejisi bize göreydi. Tempoyu kendimize göre ayarladık, kazandık. O gün tam istediğim yarışı yaptım ve neredeyse hiç yorulmadan kazandı.

❓ Bu noktada size artık uzmanlaştığınızı bir başka konuyu da sormak isterim... Bir jockeyin, Gazi Koşusu'na katılacağı atı seçme süreci nasıl ilerliyor?

Çok uzağa gitmeden Burgas sürecine bakalım... 2020'de bu atlar iki yaşlyken diğer favorilerden Real Runner'a binmişim ve onunla devam edebilirdim. Sene dönüp 2021'e gelince Fiero Mio ve Gülüm Osman gibi başka galibiyet adaylarına da binme fırsatı buldum. Zaten o esnada koşan 20 atın 19'una binebilecek noktadaydım. Bu durum jockeyin kararsızlıklar yaşamasına neden oluyor. Yaşımı yeni doldurmuş atlar bunlar. Taylıkta çok koşup yorulan var, yeni yeni ritmini bulan var... Ben taylıklarından beri takip ediyorum bu atları. Binince ya da rakip olunca karakterlerini çözme şansım oluyor. Öngörü var, evet. Ama bu işin içinde kısmet de var. Yüzde sekseni öngörebilirsiniz ama yüzde yirmi hâlâ ters gidebilir. Şu ana kadar kısmet bizden yanaydı at seçme süreçlerinde. Önemli olan adayları iyi tanımak ve mümkün olan en doğru kararı vermek.

❓ Peki Burgas'ın yaşıtı diğer safkanlardan gözle görülür şekilde ufak oluşu sizin nezdinizde bir tedirginlik yarattı mı?

Haklısın, öbür atlara göre cüssesi çok ufak ama ben onu iyi tanıyordum. Mesela başka bir jockeye Burgas olduğunu söylemeseler jockey o ata binmez bile. Ya da bir at sahibi gidip bu safkanı almaya kalksa -diyelim ki şu an 7-8 milyon liralık bir değeri var- 200 bin lira vermez fiziğini görürce. Bilmez çünkü nasıl bir şampiyon olduğunu. Ufak, sevimli bir at ancak benzersiz bir yarış karakterine sahip.

Hiçbir şeyin garantisi yok ama bence bu rekor kırılmaz. Kırılrsa da biz göremeyiz herhalde.

❓ İnanılmaz şekilde önceki altı derbide zafere uzanmış bir jockey olarak, Burgas'la koştuğunuz 95'inci Gazi Koşusu'nun zorluk seviyesini nasıl değerlendirirsiniz?

Tabii ki her yarışın bir zorluğu var. Arif Kurtel'in beş eküri atından iki tanesini sadece benim için koşturdular. Hani bir faul amaçlı değil ama en azından bir yerde kilitleyip diğer atlara avantaj sağlamak için. Herkesin gözü bizim üzerimizdeydi. Arka arkaya altı tane kazanıp yedinci için koşmak mühim iş çünkü. Çıkışta İllüzyon adlı çekindiğim bir safkan önüme düştü. Yarış içinde bir yeri tuttuğun zaman artık kaderin önündeki ata bağlıdır. O ve jockeyi hata

yaparsa sen de yaparsın çünkü kaçacağın bir yer yok, herkes dip dibe gidiyor. Neyse ki İllüzyon da o gün formdaydı ve beni hiç kesmedi. Son düzlüğe çıkınca bazı atların gücü bittiği, kimisi açıldığı için farklı kulvarlar seçme şansımız oluyor. Orada küçük bir tereddüt yaşadysam da Burgas'ın hızlanışını hissettim ve artık birinciliğe uzanmamız an meselesiydi.

❓ 2015 Renk, 2016 Graystorm, 2017 Piano Sonata, 2018 Hep Beraber, 2019 The Last Romance, 2020 Call to Victory ve 2021 Burgas... Ben sayarken karıştırmaktan korktum açıkçası, siz ne düşünüyorsunuz bu zafer döngüsü hakkında?

Buraya kadar gelmemiz mucize gibi bir şey. Söylediğin gibi hangi seneyi hangi atla kazandığımı karıştırmak dahi mümkün. Benim için bile... Yedi sene üst üste kazanmayı bırak, yedi sene üst üste Gazi koşamayan arkadaşlarımız var. Arka arkaya yedi derbi zaferinden bahsediyoruz. Türkiye'yi geçtim, dünyada herhangi bir at yarışını takipçisi buna ihtimal vermez. Hiçbir şeyin garantisi yok ama bence bu rekor kırılmaz. Kırılrsa da biz göremeyiz herhalde. Sahiden çok enteresan.

❓ Yılda sadece bir kez koşulan bu yarışta kendinizi zihnen nasıl hazırlıyorsunuz?

Aslında çoğu yarışta durum böyle ama Gazi Koşusu biraz daha göz önünde olduğun için sanki ekstra rahatmışım gibi geliyor.

Atımın durumunu ve yarış esnasında neler yapabileceğini biliyorum. Her şey belli olduğunda kafamda hayali bir şekilde yarış koşturuyorum ve "Tamam, kazandım" diyorum. Gazi'nin ismi büyük, bizler için en özel yarış ama ben "Ha Gazi'ye çıkmışım ha başka yarışa" gibi düşünüyorum. Zaten altımda kaliteli bir safkan var, rakiplerime belli bir üstünlüğüm var... Strese girmek yerine başkalarının strese girip hata yapmasını bekliyorum. Ama kazanmadysam da kazanamamışımdır. Ne yapabilirim? Kaybetme korkusu taşımamak lazım. Rahat olduğun zaman sonuca daha kolay gidiyorsun.

❓ Bu yarışı kafada koşturma işini biraz daha detaylandırabilir misiniz?

Hani insanlar bir şey yaşar ve "Ben daha önce sanki bunu yaşamıştım" der ya... Yarış kafamda koşturduğumda inanılmaz bazen metresine kadar tutuyor. Tam da düşündüğüm gibi biten yarışlar oluyor. Bir eğitim almadım, tamamen hislerimle ilgili. İnsanın zihniyle ve olumlu düşünmenin gücüyle yapabildiği şeyler müthiş. Birkaç kişiye bunu anlattım ve birebir nasıl gerçekleştiğini gördük. Belki bana sunulmuş bir yetenektir bu. Az önce de söylediğim kısmet faktörünü de unutmamak lazım. Şans ayağına geldiğinde bunu tepmeyeceksin.

Kaybetme korkusu taşımamak lazım. Rahat olduğun zaman sonuca daha kolay gidiyorsun.

❓ Arka arkaya yedi Gazi Koşusu zaferini sadece şansla açıklayanlar da oluyordur...

Kıskançlık diye bir duygu var ve bu her insanın içinde olur. Başarıları hep ya şansa mal ederler ya da başka bir güce sığdırırlar. Hiçbir zaman da birbirini tebrik etmez bizim insanımız. 2010-

11'den beri baş jockeyler arasında yer almışım, kazanmadığım yarış kalmamış... "Çok şanslıdır. Aslında bu kadar iyi jockey değil" diyenler oluyor hâlâ. Ama ben onları da kafamda at gibi koşturuyorum, fikirlerini tahmin edebiliyorum. İnsanların birbirinin emeğine saygı göstermesi lazım. Mesela bizim Gökhan (Kocakaya) benden yirmi yarış fazla kazanıp liste başı olmuş, bazıları diyor ki, "Listede neden birinci olmuyorsun?" O da çok iyi jockey. Ben onu tebrik ederim, o da beni eder. Özcan Yıldırım keza... Biz aynı jenerasyonun jockeyleri olarak aramızda böyle sağlıklı bir ilişki kurduk. Altın gelen gençler de bunu görecek, birbirlerine saygılı sporcular olarak yetişecekler. Tek hedefim başarılarla saygı duyulması, takdir ve tebrik edilmesi.

❓ Röportaja 2020'de kaçan fırsatla başlamıştık ancak Burgas da çok az ata nasip olacak bir üçleme yapmayı; Gazi Koşusu, Ankara Koşusu ve Long Runner gibi kendinden yaşça büyük şampiyonların katıldığı Koşusu kazanmayı başardı. Belki tarih kitaplarına Triple Crown olarak geçmeyecek ama özel bir yeri olacağı aşikâr...

35 senedir bunu yapan; Gazi, Ankara ve Cumhurbaşkanlığı Koşusu'nu aynı sezon kazanan at yokmuş. Efsane safkanlardan Hafız 1986'da başarmış bunu son olarak. Burgas da adını efsanelerin arasına yazdırmış oldu böylece. Ayrıca ben de hiç Cumhurbaşkanlığı Koşusu kazanmamıştım ve içimde bir ukdeydi. Gazi'yi kazanmak ne kadar basit geliyorsa Cumhurbaşkanlığı'nda da o kadar zorlanıyordum. O da 2400 metre

yarış baktığında ama... Piano Sonata'yla kaybetmeyeceğim bir yarış kaybetmişim mesela.

Ancak bu sene Burgas'la kendimden çok emindim. Sanki birlikte bütün yarışları kazanacağımız hissiyatını taşıyordum. Pek mütevazı olmayabilirim ama kendimdeki güveni o atta görüyordum. Eskiden "Bu adam atla konuşuyor, hissettiriyor" lafları saçma gelirdi. "Hayvandır sonuçta, ne konuşması?" derdim. Televizyonda görüyordum; eğitimciler timsahı eğitiyor, aslanı eğitiyor... Bu bir yetenek. Kendine güveni var ki aslana nasıl yaklaşacağını biliyor adam. Olay bir canıyla nasıl iletişim kuracağımı bilmekte. Ben iki-üç sene öncesine dek pek önem atfetmezdim buna. Artık bakış açım değişti. Burgas ve Call To Victory gibi safkanlara güven verdiğimi düşünüyorum. E zaten at kendini şampiyon gibi hissederse şampiyon gibi koşmaya başlıyor. **👤**

